

Kahlilis Džibranas. Pranašas

„Ir paprašė oratorius, sakyk mums apie Laisvę.

Ir jis atsiliepė:

Prie miesto vartų ir prie jūsų židinių mačiau, kaip jūs puolat kniūbsti ir garbinat savo laisvę;

Taip vergai nusižemina prieš tironą ir liaupsina jį, nors tasai juos žudo.

Taip, šventyklos giraitėje ir tvirtovės šešėlyje mačiau laisviausius iš jūsų nešiojant savo laisvę kaip jungą ir antrankius.

Ir mano širdis plūdo krauju; nes tik tada jūs galit būti laisvi, kai netgi laisvės troškimas tampa jums pančiais ir kai jūs liaunatės šnekėti apie laisvę kaip apie galutinį tikslą.

Jūs iš tiesų laisvi ne tada, kai jūsų dienos be rūpesčių, o naktys be vargo ir sielvarto,

Greičiau jau tada, kai šie dalykai supa jūsų gyvenimą ir vis dėlto jūs pakylat virš jų nuogi ir nevaržomi.

O kaip jūs pakilsit virš savo dienų ir naktų, jei nenutruksit grandinių, kurias švintant sąmonei uždėjot savo vidurdieniui?

Iš tikro, jūsų vadinamoji laisvė – pati stipriausia iš tų grandinių, nors jos grandys spindi saulėje ir akina jus.

Ir argi tai ne jūsų Aš dalelės, kurias jūs norit atmesti, kad išsilaisvintumėt?

Jeigu tai neteisingas įstatymas, kurį jums norėtusi panaikinti, tai jis juk parašytas jūsų pačių ranka jums ant kaktos.

Jūs neištrinsit jo nei degindami savo įstatymų knygas, nei plaudami savo teisėjų kaktas, nors ir visą jūrą ant jų išlietumėt.

Ir jeigu tai yra despotas, kurį norėtumėt nuversti, pirma įsitikinkit, ar sugriautas jo sostas, iškilęs jūsų sielose.

Nes kaip gali tironas valdyti laisvąjį ir išdidųjį, jei ne jų pačių laisvėje slypinčios tironijos ir jų pačių išdidume slypinčios gėdos dėka?

Ir jeigu tai rūpestis, kurio jūs mielai atsikratytumėt, - argi jis jums primestas? Greičiau jūs patys jį pasirinkote.

Ir jeigu tai baimė, kurią norėtumėt išsklaidyt, - tai juk šios baimės šaltinis – jūsų širdis, o ne ranka to, kurio bijote.

Iš tikrųjų visi dalykai – trokštami ir bauginantys, atkarūs ir mieli, vytini ir vengtini – visada tik pusiau užvaldę jūsų esybę.

Šie dalykai juda jumoje lyg poromis susikibę šviesos pluoštai ir šešėliai.

Ir kai šešėlis dyla ir išnyksta, šviesa, kuri lieka, tampa šešėliu kitoje šviesoje.

Ir nusimetus pančius jūsų laisvė pati tampa pančiais didesnei laisvei“.

